

مجلس کلیات
حق پخش
تلویزیونی را
به سود
باشگاه‌ها
تصویب کرد

حق پخش

یکی از تکراری‌ترین بحث‌های مدیریتی فوتبال ایران طی سال‌های گذشته، داستان حق پخش تلویزیونی بوده است. در دنیای امروز فوتبال اساسا تصور اینکه باشگاه‌ها بتوانند بدون حق پخش تلویزیونی به کار خود ادامه بدهند، عملا غیر ممکن است. به صورت میانگین بیش از نیمی از مخارج تیم‌ها در اروپا از همین طریق تامین می‌شود و در لیگی مثل انگلستان که رکورددار دریافت حق پخش تلویزیونی است، این نسبت به ۷۰ درصد هم می‌رسد. با وجود این، در همه این سال‌ها حق پخش باشگاه‌ها در ایران نادیده گرفته شده است. صداوسیما با وجود بیننده‌های پر شمار و نیز کسب درآمد هنگفت از مسیر جذب آگهی

در پخش مسابقات، تمایلی به پرداخت سهم باشگاه‌ها نشان نداده و فقط یک دوره کوتاه در زمان ضرغامی مبلغی به عنوان حق پخش به سازمان لیگ پرداخت می‌شد. چالش و کشمکش بین فدراسیون و تلویزیون بعدها به جایی رسید که مثلا سال ۱۳۹۳ و در لیگ چهاردهم ۲ هفته از مسابقات لیگ و یک دور از بازی‌های جام حذفی اصلا ضبط و پخش نشد و الا ن تصاویر حرفه‌ای از آنها نداریم! با این حال باز هم زور فوتبال به تلویزیون نرسید و فدراسیون که متوجه شد بر اثر عدم پخش مسابقات در حال از دست دادن درآمد آگهی تبلیغات محیطی هم هست، دوباره دور بین‌ها را به ورزشگاه‌ها راه داد.

حالا اما مجلس شورای اسلامی مصوبه‌ای داشته که بر اساس آن، اصل پرداخت حق پخش به باشگاه‌ها به رسمیت شناخته شده و این می‌تواند مهم‌ترین گام در مسیر حل داستان باشد. حالا وزارت ورزش ۳ ماه فرصت دارد جزئیات مکانیسم پرداخت باشگاه‌ها را در آمد حق پخش را تهیه کند و در اختیار این نهاد بگذارد. آنطور که از مصاحبه‌های نمایندگان برمی‌آید، ممکن است درآمدهای صداوسیما از پخش آگهی در حاشیه مسابقات فوتبال هم مشمول قانون جدید شود و باشگاه‌ها از آن سهم ببرند. البته که نباید خیلی هم خوش بین بود، چرا که داستان اما و اگرهای زیادی دارد و پول باید از پیچ و خم‌های فراوانی بگذرد تا به جیب باشگاه‌ها برسد.

ناگهان

حیثیتی شد

حالا دیگر فینال کافا مقابل ازبکستان برای قلعه‌نویی و شاگردانش فراتر از یک بازی معمولی شده

پیش‌فرض همه ما وقتی تیم ملی برای شرکت در مسابقات کافا عازم تاجیکستان شد، چه بود؟ اینکه شاگردان امیر قلعه‌نویی مسابقات آسان مرحله گروهی را با پیروزی‌های پر گل پشت سر می‌گذارند و در فینال هم با غلبه بر ازبکستان جام قهرمانی را بالای سر می‌برند. از نظر منتقدان، کلا حضور ایران در این تورنمنت کاری بیهوده بود و وقتی تیم به این رقابت‌ها رفت تصور می‌شد چنین سناریویی رقم بخورد. اوضاع اما به شکلی دیگر پیش رفت. حالا همان فینال مورد انتظار در برابر ازبکستان از راه رسیده، اما شرایط متفاوت است و مصاف ۲ تیم برای امیر و بچه‌هایش به شدت حیثیتی تر شده. بیا دید دلایلش را مرور کنیم.

اول: جبران مافات

مسابقاتی که قرار بود به میدانی برای درخشش بازیکنان لیگی و فخر فروشی امیر قلعه‌نویی به روند جوانگرایی در تیم ملی تبدیل شود، ناگهان فضای متفاوتی پیدا کرد. گل خوردن از افغانستان در بازی اول واکنش‌های منفی زیادی برانگیخت، تیم ملی در دوسوم ابتدای مسابقه با هند هم در گلزنی موفق نبود و نهایتا مساوی با تاجیکستان، آن هم در شرایطی که در نیمه دوم همه موجودی تیم به زمین آمد، انتقادها را به بالاترین حد ممکن در ۲ سال گذشته رساند. مجموعه اینهاست که باعث می‌شود حالا قلعه‌نویی و شاگردانش بیش از پیش محتاج کسب پیروزی در برابر ازبکستان باشند. یک برد خوب و قاطع مقابل میزبان بازی نهایی، شاید آتش تند انتقادات را تا حدی تعدیل کند.

دوم: پایان سریال ناکامی

تا پیش از این تیم ملی ازبکستان حرفی آسان برای ایران به شمار می‌آمد و ملی پوشان به راحتی از سد این تیم می‌گذشتند. با این حال به تازگی شرایط عوض شده. از یک‌ها پیشرفت کرده‌اند و البته ما هم در خوش‌بینانه‌ترین حالت ممکن مشغول در جازدن هستیم. نتیجه این داستان هم گره خوردن کار در برابر رقیبی است که حالا خودش را در قامت هماورد سنتی و منطقه‌ای تیم ملی ایران می‌بیند. ۴ بازی است که شاگردان امیر قلعه‌نویی موفق به پیروزی مقابل ازبکستان نشده‌اند. ۲ نتیجه بدون گل و ۲ تساوی ۲-۲، حاصل این ۴ روبرویی بوده است. قطعا ادامه پیدا کردن این روند، آن را تبدیل به داستانی معنادار خواهد کرد که اصلا هم برای قلعه‌نویی و بازیکنانش جالب نیست. صد البته این آمار برای خود از یک‌ها مطلوب و دلگرم کننده است و آنها به‌ویژه در خانه خودشان برای بردن جام انگیزه بالایی خواهند داشت.

سوم: کل کل‌های فردی

متأسفانه از چندی قبل، تقابل ایران و ازبکستان به کل کل و کری خوانی بازیکنان هم کشیده شد. البته که این چیزها در فوتبال طبیعی است و به صورت کلی ایرادی ندارد، اما تیم‌های باهوش، خودشان را با بزرگ‌ترها و قدرتمند‌ها در می‌اندازند تا بالا بروند. وارد مجادله شدن با از یک‌ها، چه آورده‌ای می‌توانست برای ما داشته باشد؟ در هر صورت پس از یک درگیری لفظی بین علیرضا جهانبخش و خبرنگاران ازبکستانی در تاشکند، این بازی وارد فاز متفاوتی شده و حتما تیم حریف با انگیزه و اشتیاق بالاتری به زمین خواهد آمد. از این دیدگاه هم مهم است که تیم قلعه‌نویی موفق به شکست ازبکستان شود و خودی نشان بدهد.

عالی بود عالی‌تر هم شد!

اینقدر از تورنمنت کافا انتقاد شده که دیگر خود مخاطبان هم خسته شده‌اند. همه چیز این بازی‌ها از اساس زیر سؤال است؛ تاریخش، تیم‌هایش، کیفیتش... همزمان اما اتفاقی رخ داده که وضعیت را جالب‌تر هم کرده است؛ اینکه فیفا مسابقه فینال این تورنمنت را اصلا به رسمیت نمی‌شناسد و نتیجه آن در رنکینگ ترتیب اثر داده نخواهد شد! ایران و ازبکستان در حالی به دیدار نهایی این مسابقات رسیده‌اند و قرار است امروز در تاشکند با هم بازی کنند که این مسابقه از نظر فیفا خارج از پنجره به شمار می‌آید. در حقیقت هر تیمی حق دارد در هر پنجره فیفا فقط ۲ بازی ملی داشته باشد و ایران و ازبکستان این ۲ بازی را انجام داده‌اند، بنابراین اگر ۲۰ گل هم به هم بزنند، برای فیفا مهم نیست. مرسی کافا!

276

روز مانده تا جام جهانی

پخش زنده

تورنمنت کافا ۲۰۲۴

عمان	15:30	هند
ازبکستان	18:00	ایران

مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۶

بلاروس	22:15	اسکاتلند
جبل‌الطارق	22:15	جزایر فارو
کوزوو	22:15	سوند
کره واسی	22:15	مونته‌نگرو
سوئیس	22:15	اسلونی

برنامه بازی

مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۶

ارمنستان	19:30	ایرلند
آذربایجان	19:30	اوکراین
نروژ	22:15	مولداوی
آلبانی	22:15	لتونی
بوسنی	22:15	اتریش
قبرس	22:15	رومانی
جرمنستان	22:15	انگلیس
فرانسه	22:15	ایسلند
مجارستان	22:15	پرتغال